

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.iasi.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

La mulți ani! 2017

Despre grija cea mai mare de Anul Nou

Aceasta v-o spun pentru Anul Nou! Să mulțumim Preasfintei Treimi și Maicii Domnului, care mijlocește pentru toată lumea, că ne-a învrednicit să mai trecem un an. Să ne hotărâm în inima noastră să punem început bun și să petrecem de aici înainte cu Dumnezeu, creștinește. Să ne împăcăm cu Dumnezeu mai înainte de a ne răpi moartea! Cel mai mare lucru este să ne înnoim viața, să luăm aminte, cu fiecare an nou, să lăsăm câte un păcat care ne stăpânește cine știe de când și să punem în locul lui o virtute.

Dumnezeu un ceas. Dar nu-i mai dă! Este rânduit: când ți-o veni ceasul, te ia și te duce. Ai vrea să te rogi: „Doamne, mai dă-mi un minut!” Dar nu-ți mai dă! Ai avut destule! Dumnezeu este prea drept! Ți-a dat vreme, dar n-ai vrut să te îndrepti, să te pocăiești, să plângi, să te rogi! Ți-a dat atâția ani de viață și n-ai avut nici o grijă. Și atunci vei vedea că nu mai este pocăință în timpul morții.

Unde sunt împărații de care se cutremura lumea? Unde sunt cetățile? Unde sunt orașele? Unde-i orașul Pompei și unde este Cartagina și orașele vechi care s-au dărâmat de cutremur?

Unde sunt cetățile lumii? Unde sunt putericiile? Unde sunt cei învățați? Unde sunt filosofii? Unde sunt cei care au purtat scaptrii și ale căror capete străluceau ca soarele? Unde sunt? Praf, pământ și pulbere s-au făcut. Așa-i dreptatea lui Dumnezeu și vai de noi și de noi dacă cheltuim vremea în zadar. Marele Apostol Pavel spune: Răscumpărați vremea, că zilele rele sunt (Efeseni 5, 16). Vom cere să mai trăim un minut și n-ar să ne mai dea Dumnezeu! Pentru că trecem fără griji viața aceasta și ne încurcăm cu grijile veacului, de parcă am fi nemuritori. Fum suntem! (...)

Incepând de la Anul Nou, grija noastră cea mai mare trebuie să fie alta. Cel mai mare lucru este să ne înnoim viața, să luăm aminte, cu fiecare an nou, să lăsăm câte un păcat care ne stăpânește cine știe de când și să punem în locul lui o virtute. Să iertăm greșelile celor ce ne-au supărat, să-i iertăm pe toți, să începem anul nou cu inima curată și cu credință în Dumnezeu. Să nu începem la crăsmă, cu beție, cu fluieri, cu câte și mai câte petreceri. Că dacă începi bine din ziua întâi, fiindcă ziua bună se arată de dimineață, așa o să-ți meargă tot timpul!

Deci, să ne gândim că, trecând un an de zile, foarte mult trebuie să plângem lui Dumnezeu, că n-am făcut nimic bun și să-l mulțumim că ne-a ajutat cu mila și cu îndurarea Lui să trecem iarăși 365 de zile și să ajungem până azi.

Toți trebuie să mulțumească. Toată zidirea lui Dumnezeu. Căci viața și ființele și toate vremurile sunt în mâna lui Dumnezeu. Tocmai acum trebuie să mulțumim lui Dumnezeu, ca să nu vină urgia Domnului peste noi!

Du-te prin sate acum, în noaptea aceasta. Este iadul pe fața pământului. Iată cum știu oamenii să mulțumească lui Dumnezeu că le-a mai dat un an de viață! Dar vine moartea la om și-l strânge de gât, de nu mai poate spune nici preotului ce a făcut, că i-a legat limba! Cât ar mai avea el atunci să-i mai dea

Așteptăm mila lui Dumnezeu, dar odată n-ar să mai fie timp, căci vine moartea pentru fiecare! Vine dreptatea lui Dumnezeu, de care nu poate scăpa nimeni! Nu pot scăpa nici împărații. Unde sunt împărățiile? Unde sunt faraonii Egiptului? Unde sunt sultanii turcilor? Unde sunt craii Germaniei?

Aceasta v-o spun pentru Anul Nou! Să mulțumim Preasfintei Treimi și Maicii Domnului, care mijlocește pentru toată lumea, că ne-a învrednicit să mai trecem un an. Să ne hotărâm în inima noastră să punem început bun și să petrecem de aici înainte cu Dumnezeu, creștinește. Să ne împăcăm cu Dumnezeu mai înainte de a ne răpi moartea! Amin!

(Părintele CLEOPA)

Pune, Doamne, început bun mântuirii noastre!

Iubiți credincioși,

Se cuvine, mai înainte de orice cuvânt, să aducem **mulțumiri lui Dumnezeu**, din adâncul sufletelor noastre, pentru că ne-a ajutat să pășim cu pace în noul an și mai ales, să fim în biserică la acest ceas de Liturghie.

Mărturisim prin această prezență dragostea noastră de a **începe cu rugăciune prima zi a anului**, chiar dacă acum suntem, poate, mai oboșiți ca de obicei. În componența vieții moderne a intrat, cu sau fără voia noastră, un eveniment devenit tradițional, necreștin prin implicațiile lui, dar care nu poate fi negat ca realitate: revelionul.

Suntem și noi trăitori ai vieții moderne, dar în duh creștin. La miezul nopții trecute, când orologiul a marcat trecerea din vechiul în noul an, noi, împreună cu familiile noastre am rostit mai întâi o rugăciune pentru ca Dumnezeu să ne ajute întru înnoirea râvnei pe calea mântuirii, cerând de la El un nou început bun al mântuirii, după aceea n-am zăbovit prea mult, ci ne-am retras spre odihnă pentru a fi treji la ora venirii la Sfânta Biserică.

Noi știm că însuși cuvântul *revelion* poate fi înțeles în sens creștin: „réveiller” (de la care vine românescul *revelion*) în franceză înseamnă „a trezi, a se deștepta din somn”. Iată-ne, așadar, aici, în Casa Domnului, unde toți cei care se numesc creștini ar trebui să fie la aceasta oră.

Iubiți frați de credință,

Calendarul nostru menționează, precum știți, **trei sărbători** pentru ziua de azi: **Tăierea împrejur a Domnului, Sfântul Vasile cel Mare și Anul Nou**. Despre fiecare vom face, în cele ce urmează, câteva scurte referiri.

Tăierea împrejur a pruncului Iisus s-a făcut a opta zi după naștere, precum citim în

Sfânta Evanghelie după Luca (2, 21-24), când l-au pus și numele, după rânduiala veche consemnată de Moise în Levitic cap. al XII-lea. Pentru a afla mai pe larg despre acest sfânt eveniment, vă îndemnăm să citiți acasă din Scriptură, când veți dispune de un ceas de liniște, atât la Luca, cap. al II-lea, cât și la Levitic, cap. al XII-lea. Dacă ar întreba cineva de ce astăzi noi, creștinii, nu mai tăiem pruncii împrejur, răspundem: tăierii împrejur din Vechiul Testament i-a luat locul Botezul creștin, în Noul Testament. Acum spunem și noi, o dată cu Sfântul Apostol Pavel: „Tăierea împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în literă” (Rom. 2, 29).

Sfântul Vasile cel Mare, trăitor în veacul al IV-lea, a cărui pomenire astăzi săvârșim, ne este cunoscut prin câteva fapte cu totul remarcabile: este autorul unei Sfinte Liturghii, numită în cărțile noastre *Liturghia Sfântului Vasile cel Mare*, ce se săvârșește de zece ori pe an, inclusiv astăzi; este autorul unui însemnat număr de lucrări teologice, omilii, epistole etc., după care învățăm și astăzi, minunându-ne de înălțimea cugetării sale; a rămas în istorie ca și ctitor al unui așezământ social de binefacere, intitulat *Vasiliada*, după care s-au inspirat până în ziua de astăzi nenumărate centre de caritate. Nu în ultimul rând, s-a remarcat printr-o viață de sfințenie exemplară. Om al rugăciunii, ne-a lăsat și *Molitfele*, cunoscute sub numele său. S-a dovedit biruitor peste patimi, după cum însuși numele lui sugerează. Căci *Vasile* vine de la grecescul „basileos”, care înseamnă „împărat”.

Citim, de pildă despre un caz asemănător, în *Patericul egiptean*, cum Avva Iosif a spus odată ucenicilor: „Eu sunt împărat astăzi, că am împărățit peste patimi!”, adică, „le-am biruit!”. Așa și Sfântul Vasile, s-a dovedit biruitor peste cele lumești, dobândind sălaș în

ceruri, unde și astăzi se roagă pentru noi.

Cu privire la marcarea **Anului Nou**, noi trebuie să vedem creștinește acest prag: să ne facem un bilanț sufleteșt ceea ce am realizat sau nu în anul precedent, cât am lucrat la mântuirea noastră și a aproapelui, totodată să cerem ajutor de sus pentru un nou și bun început în calea mântuirii. Să nu ne mire acest cuvânt „**început bun**”. Chiar dacă suntem mai înaintați în vârstă, în cele ce privesc mântuirea trebuie să ne considerăm mereu începători. Căci spune un proverb sugestiv: „În fiecare zi, din nou, de la început!”. Sau cum citim în același *Pateric egiptean*: „Odată Avva Arsenie a fost auzit de către ucenici, care stăteau afară, strigând din chilie: Dumnezeule, nu mă părăsi! Nimic bun n-am făcut înaintea Ta, dar dă-mi după bună-tatea Ta să pun început!”.

Iubiți ascultători,

Mulțumind lui Dumnezeu pentru binefacerile care au fost asupra noastră în anul care a trecut, pășim cu nădejde în noul an, în dorința de a fi mai buni, mai iertători, mai harnici, mai aprinși de dragoste pentru Sfânta Biserică. Vă apreciem în chip deosebit pe toți care ați dovedit și astăzi dragoste față de legea noastră creștină și ați venit aici.

Tuturor **vă dorim sănătate și ani mulți întru Domnul!** Cu deosebire, celor care purtați numele Sfântului Vasile, vă adresăm binecuvântările noastre părintești de tot binele, felicitându-vă pentru faptul că ați început ziua onomastică în Biserică.

Aceleași **gânduri creștinești** pentru familiile dumnevoastră și în comuniune cu frații voastre, pentru întreg neamul nostru românesc. La mulți ani în ogorul Domnului! Amin.

Pr. Vasile GORDON
Sursa: doxologia.ro